

“Les persones que viuen al carrer sempre han quedat al marge de les polítiques socials”

- 🕒 Amb motiu de la presentació de la segona edició del llibre “*Sensellarisme. De l'assistencialisme al reconeixement de drets*”, les entitats impulsores de la llei per erradicar el sensellarisme van organitzat un col·loqui al col·legi d'Arquitectes de Catalunya

Barcelona, 04 de juny de 2025 - La taula rodona “Diàleg sobre sensellarisme i dret a l'habitatge”, va estat moderada per Susanna Quadrado, cap de redacció de societat de La Vanguardia. El col·loqui, que es va celebrar ahir, va comptar amb la participació de Gemma Calvet, advocada i experta en DDHH transparència i bon govern, Juli Ponce, catedràtic de dret administratiu de la UB i codirector de la Càtedra Barcelona d'Estudis d'Habitatge, Lúdia Pitarch, doctora en Seguretat Humana i Dret Global (UAB) i Antoni Milian, catedràtic honorari de dret administratiu de la UAB i promotor de la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front al sensellarisme i erradicar-lo.

Els ponents van coincidir en que **les persones que viuen al carrer sempre han quedat al marge de l'articulació de les polítiques socials**, i que fa molts anys que estem en una paràlisi legislativa que doni solucions al sensellarisme. **“És un col·lectiu que ha quedat en un buit jurídic, i que amb aquesta llei volem donar-los empara”**, va indicar Gemma Calvet.

Juli Ponce va afegir que **cal tractar l'habitatge com un servei públic d'interès general**. “Si considerem la sanitat o l'educació com un servei universal, també cal que l'habitatge tingui aquesta consideració. Perquè els ajuntaments han de garantir l'existència d'una biblioteca o un poliesportiu però, en canvi, no tenen l'obligació de garantir un habitatge digne?”, es va preguntar. El catedràtic va detallar que la llei és un instrument tècnic, però també un missatge polític cap a la societat. **“Estarem atents a la implementació de la llei per fer-ne una avaluació posterior”**.

Lúdia Pitarch, va destacar que la llei fomenta la igualtat d'accés a polítiques socials per part de les persones sensellar, recordant **que vivim en una societat que té molt d'estigma cap a les persones que viuen al carrer**. “Pensem que a nosaltres no ens passarà, però he conegut moltes dones que malgrat comptar inicialment amb una xarxa de suport han acabat en situació de carrer”.

Eva Serrats va explicar que el sensellarisme és una derivada de l'emergència habitacional, i que aquesta no afecta només les persones més vulnerables, sinó també als fills de la classe mitjana.

Antoni Milian va voler advertir que la situació de les persones sensellar és crònica perquè no compten a la societat, i que **la llei no té marxa enrere, confiant que s'aprovarà aviat**. “La llei és una armadura sòlida i robusta que dona resposta al sensellarisme. Moltes de les mesures no es podrien desplegar si no hi ha una llei com la que hem promogut”. En aquest aspecte, ha detallat que **la llei estableix el dret a accedir a un espai residencial digne, tractant-lo com un dret subjectiu present a la cartera de serveis socials**. “Se'n pot sortir del sensellarisme. Facilitant un sostre, un habitatge, tenint cura de la persona i fent-ne un seguiment. Això requereix temps, però és possible”, va remarcar Milian.

Els ponents van constatar que **s'ha normalitzat el fet de veure persones que viuen al carrer, que vivim en un sistema on es menysprea al feble, i que els motius que han portat les persones a viure al carrer es consideren situacions de fracàs**.

Per finalitzar l'acte, i en nom de les entitats, Salvador Maneu, director de Sant Joan de Déu Serveis Socials va recordar que **el sensellarisme no és només un problema de l'habitatge, però que sense habitatge no es pot resoldre el sensellarisme**. “La llei planteja un nou paradigma, una nova cultura basada en drets, en aconseguir la plena dignitat de la persona”, va concloure.

El llibre “*Sensellarisme. De l'assistencialisme al reconeixement de drets*” ha estat editat per Icaria Editorial, una editorial compromesa que també va participar de l'acte. La seva editora Desirée Herrera, va destacar que l'habitatge és on construïm seguretat, identitat i futur, i que **amb llibres com aquests volen remoure consciències, però també oferir eines que siguin útils pel conjunt de la societat**.

Entitats promotores

Arrels

Som una entitat que, des de 1987, atenem i orientem les persones sense llar que viuen als carrers de Barcelona. Oferim atenció social a les persones afectades pel sensellarisme, sensibilitzem la ciutadania i incidim en les administracions i la societat civil.

Assis Centre d'Acol·lida

ASSÍS és una entitat social que, des del 2001, treballa per garantir els drets de totes les persones sense llar, i en especial a les dones que viuen en aquesta circumstància. Per a això, desenvolupa programes dirigits a atendre les necessitats de les persones en situació d'exclusió: habitatge digne, formació i inserció sociolaboral, salut, i cobertura de les necessitats bàsiques, entre d'altres.

Càritas Catalunya

Càritas Catalunya es va crear l'any 1992 i està formada per les deu Càritas diocesanes amb seu a Catalunya. El nostre objectiu principal és l'ajuda al desenvolupament integral de totes les persones que es troben en situació de fragilitat social.

Comunitat de Sant'Egidio Barcelona

Sant'Egidio és un “subjecte internacional”, una comunitat cristiana que va néixer a Roma al 1968 l'endemà del Concili Vaticà II, conegut pel seu treball amb els més pobres i en situacions de gran pobresa en tot el món. Amb el pas dels anys s'ha convertit en una fraternitat de comunitats arrelades en més de 75 països del món. La solidaritat a favor de les persones desafavorides i el servei a les persones més fràgils i amb escassos recursos és viscuda com un servei voluntari i gratuït. L'amistat amb tothom, però sobretot amb els més pobres, caracteritza el seu servei.

Sant Joan de Déu Serveis Social Barcelona

A Sant Joan de Déu Serveis Socials, des del 1979 creem oportunitats perquè persones i famílies que no tenen llar puguin viure amb dignitat, amb un compromís d'acompanyar-les de forma integral i contribuir així a una societat més justa. Per fer-ho, comptem amb una xarxa de pisos d'inclusió, tres centres residencials per atendre situacions diverses i un centre diürn; i treballem amb aliança amb altres entitats i administracions.